

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תתקמא

ערב שבת קודש פ' קרח, ג' תמוז ה'תשע"ב

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חייילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שישים ושתיים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וק"י שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

לעילוי נשמת

הו"ח וכו' ר' מנחם מענדל הלוי

ב"ר לייב יואל הלוי ע"ה

נפטר ביום י"ב אייר ה'תשנ"ז

וזוגתו מרת רחל בת ר' מרדכי ע"ה

נפטרה ביום ט' תמוז ה'תש"ס

קאטש

ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י בנם

הרה"ת ר' ברוך שמעון הלוי זוגתו מרת פנינה

ומשפחתם שיחיו קאטש

ולזכות נכדם

הת' שאלתיאל משה חזקיהו הלוי בן פנינה שיחיו

לרפואה שלימה וקרובה תיכף ומיד ממש

נדפס לעילוי נשמת ר' אורי אהרן יואל ב"ר יוסף אר"י לייב ז"ל ופאולין רות ב"ר יצחק ע"ה
ולענין ר' יוסף אר"י לייב ב"ר משה באר ז"ל מרת חשוא ב"ר נטע אורי הכהן ע"ה
ולענין ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה ולענין יוסף ב"ר אר"י ע"ה
ו"הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו – לשפע ברכות עד בלי די

ב"ה

3 דבר מלכות

3

נדר על דעת רבים "אין לו התרה בלא דעתם" / משיחת ש"פ קרח היחשמים

8 חיים נצחיים - מוסף מיוחד לג' תמוז

8

החידוש המיוחד בנשיא דורנו לגבי הנשיאים שלפניו / קטעים אודות נצחיותו של נשיא הדור

11 זמן הגאולה

11

כיצד 'תופסים' את הנשיא / הזמן הנוכחי ופרשת השבוע באור הגאולה

13 ניצוצות של משיח

13

העולם כבר מוכן ("שוין צוגעגרייט, פארטיק") / פתגמים וקטעים קצרים בעניני גאולה ומשיח

14 כתב יד קודש

14

רמז שם המחבר בשם הספר "היום יום" / צילום נדיר ממענה כ"ק אדיש מה"מ

לזכות חיים אברהם בן צילה ומרים עטיל בת רוזה
לרגל יום נישואיהם - ה' תמוז
לאורך ימים ושנים טובות מתוך בריאות נכונה, ולקבל פני כ"ק אד"ש משיח צדקנו תיכף ומיד ממ"ש

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש לזכות
הרה"ת אורי אהרן יואל בן מינדל וזוג' בת"יה רות בת שרה שיחיו
וילדיהם: שטערנא שרה ושמואל שיחיו
ולזכות דוד יעקב בן מינדל שי, מיכאל נחמיה בן חוה אסתר וזוג' רחל יפה בת מינדל שיחיו
וילדיהם: ערן שרה ושהם מרדכי שיחיו
ולזכות שושנה חסיה בת מינדל שתחי
ולזכות הרה"ת אפרים יונה בן פאולין רות וזוג' רייזל פרומה בת חי רחל שיחיו
ולזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומה שי ולזכות חי רחל בת שפרנצא שתחי
ולזכות צבי בן חי רחל שי

יחי המלך /

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 347-675-5771

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': 03) 960-0667 • פקס: 03) 960-7219

דואר אלקטרוני: chinuch@neto.net.il • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

אע"פ כי קודש צ"ל (יפנים)

ב"ה. א"י תמוז, ה'תשנ"ט.

כ"ק אדמו"ר שליט"א

בהמשך להוראת כ"ק אד"ש אלי (בר"ם אד"ש) להדפיס הערות וציורים ללוח היום יום שנתוספו

אזלי בפסח שנתיים (מעת הו"ל ספר הא' כשנת תשנ"ב) - גוף הספר היינו התערות וציורים כבר

נמצא בדפוס. - וועגן דא אפגאנגענע יאָרן יאָרן

מז"ב: 1) רשימת עסקנותו של כ"ק אדמו"ר שליט"א (תשמ"ב-תשנ"ט).

2) פרפראות. - מאען "צוועלף יענין, א גויה וואס זאל זיך

ב"ה. פריפראות:

כ"ק אדמו"ר ווארייט באגה"ק שלו (פירם כ"ף כסלו, תשי"ג) כותבו: "את הלוח יכנה בשם היום יום"

ויש להעיר ששמותיו מק' של כ"ק אדמו"ר ווארייט פרופז בו (באפצו השמך חיבות). וכן שפותחיו

מק' של יבלת"ש ארוכים - כ"ק אדמו"ר שליט"א פרופז בתוספי חיבות של חיבות "היום יום".

וכן יש להעיר על"פ המבואר בכמה ספרים התחברוים רפזו שפס בשם הספר וכן (כמה שהם) גם שם אביה:

וכן פה - מובא בספר הרוקם שצריך אדם לרשום שמו בהחלפת ספרו :

1) "היום" (יום) בפילולואו (פילולו יודיין): "איי יוד" ו"יר" מ"ם (עם הכולל) בגיפס' 138 כפנין שם

הראשון של פתח הלוח - כ"ק אדמו"ר שליט"א.

2) "היום" (יום) במ"לוי כזה: "א"י יוד" ו"יר" מ"ם (עם הכולל) עולה 124 כפנין שם השני של

כ"ק אדמו"ר שליט"א כתבו בל"ק (באשפת אור ע"ן).

3) כן ה"איום" (בספר קטן) עולה 16 בגיפס' שם השני של כ"ק אדמו"ר שליט"א (ככתבו בל"ק - בספר

קטן).

4) "היום" יום' בגיפס' 117 ועם שבע אותיותיו (ראו תקדמה בעל השל"א לספרו) בגיפס' 124 (כפנין

שם השני של כ"ק אד"ש.

5) "היום" (בספר קטן) עם ב' כולל בגיפס' 29 כפנין בגיפס' של שם אביו של - יבלת"ש ארוכים -

כ"ק אד"ש.

6) "היום" יש בו ב' אותיות דש' אורי' בצירוף: ה"ל"ו. וראה זה פלא שצירוף ש' אורי' - "היום"

הוא אודש שבט וד"ל.

רמז שם המחבר בשם הספר "היום יום"

בעמדנו בימי הגאולה ג' – י"ב-י"ג תמוז, הננו מביאים בזה צילום נדיר ממענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לעורך הספר "הערות וציונים ללוח היום יום" הרב מיכאל אהרן זעליגסאן, וכן הגהת כ"ק אד"ש על פרפראות שכתב הנ"ל אודות הרמז בשם הספר "היום יום" לשמו של המחבר – הלא הוא כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

פענוח המענה:

הנ"ל כתב שגוף הספר (הערות וציונים) כבר נמצא בדפוס, כ"ק אד"ש מה"מ הדגיש תיבות "נמצא בדפוס", וכתב: – ועפ"ז בטח אפשרי שיו"ל ליב-יג תמוז.

על אופן כתיבת שנת תשד"מ סימן כ"ק אד"ש מה"מ כוכבית ורשם בראש הדף:

(* ע"פ יד [החזקה] קדוה"ח [=הל' קדוש החודש] פי"ד, ב [בסופה]).

ב"פרפראות" העביר כ"ק אד"ש מה"מ קו מחיקה על סעיפים 2-3-4 בהם חישב עורך הספר גימטריא של שמו השני של כ"ק אד"ש מה"מ אבל ללא האות עי"ן, ועל כך כתב כ"ק אד"ש מה"מ: – "מענדל" צ"ל דוקא בעיין, שהרי הוא ע"ש הצ"צ.

בסעיף 1 בו דובר על גימטריא של שמו הראשון, העביר כ"ק אד"ש מה"מ קו מחיקה על תיבת "הראשון", וכתב: הקודש.

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולא"ה ע"ה בלוי

מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"נ זוגתו הרבנית חנה חיי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל – נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

יה"ר שתיכף ומיד יקיים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדר על דעת רבים "אין לו התרה בלא דעתם"

ידוע הסיפור על גדול בישראל, אשר אמר שבכוואו למעלה (אחרי 120 שנה) יעשה רעש שהקב"ה יביא את הגאולה. אחרי הסתלקותו והגאולה עדיין לא באה – אמר גדול אחר, שנראה שנתנו לאותו גדול גילוי נעלה ביותר למעלה, אשר גרם לו "לשכוח" ככיכול בנוגע להבטחתו ● יתכן שהעצה לזה היא, לעשות נדר על דעת רבים, אשר אז הרי הדין הוא ש"אין לו התרה בלא דעתם" ● משיחת ש"פ קרח, ה' תמוז ה'תשמ"ט – מונה, תרגום מאידית

א. כשם שבעולמות בכלל נעשה דירה לו ית' דוקא בעוה"ז התחתון, ועי"ז נעשה עלי' בכל העולמות – כמו"כ הוא גם בעוה"ז עצמו, שהשלימות שבזה נפעלת בחצי כדור התחתון (ששם לא ה' מ"ת), ועי"ז נעשה עלי' בכל העולם, גם בחצי כדור העליון.

וי"ל, שמכיון שהדור (דבעל הגאולה) אוחד בסוף העבודה בזמן הגלות, קרוב וקודם לגאולה, וישנה כבר ה"טעימה" בעניני הגאולה (כנ"ל*) – לכן, סיבב הקב"ה את הסיבות שבעל הגאולה ילך ממקום אבותיו ויגיע לחצי כדור התחתון, ויקבע שם מקום דירתו ומקום עבודתו (בעשר שנים האחרונות שלו בעלמא דין') – כך שדוקא במקום זה (בחצי כדור

1) גמר ושלימות עבודתו בעולם הזה, ועד להסתלקותו (בחצי כדור התחתון) – שאז נתגלו כל מעשיו ועבודתו ותורתו שעבד במשך ימי חייו, ועד

(* ס"ד בהשיחה [התועודות תשמ"ט ח"ג ס"ע 407 ואילך].

התחתון) יהי' (משנת ת"ש ולהבא, עד סוף זמן הגלות) מקור המעינות – מקור מים חיים – דהפצת המעינות חוצה, וממנה יוצאה אורה – מלמטה למעלה – לכל העולם כולו, גם בחצי כדור העליון, להיפך מסדר העבודה דרבותינו נשיאנו שלפניו – שמחצי כדור העליון הגיע – מלמעלה למטה – בכל העולם.

וכפי שרואים בפשטות בעיני בשר – מראה באצבעו ואומר זה – שאע"פ שביאת בעל הגאולה בחצי כדור התחתון הי' גלות בתוך גלות (בערך לעיר ליובאוויטש כו') – הרי דוקא ע"י ביאתו וקביעת מקומו כאן, נתחזקה ונתרחבה ועד שלא בערך, עד באופן חדש, העבודה ד"ליובאוויטש", הפצת היהדות והפצת המעינות חוצה, כולל ובמיוחד באהבת ואחדות ישראל² (הפירוש (והעבודה)

שהו פועל ישועות בקרב הארץ (אגה"ק סכ"ח), למטה מטה.

(2) ואף שאין אתנו יודע עד מה בגודל פעולות

ד"לויבאוויטש³), לגבי כפי שזה הי' ע"י

רבותינו נשיאינו שלפניו בחצי כדור העליון (כולל גם בהעיר "לויבאוויטש"),

ובאופן כזה שדוקא ממקומו בחצי כדור התחתון מתפשטים המעינות חוצה, בכל העולם כולו, גם בחצי כדור העליון – "ופרצת" ימה וקדמה וצפונה ונגבה⁵ – בהרחבה יתירה מכפי שהי' עד אז,

החל בשנת ת"ש, שבעל הגאולה הגיע לכאן, ואח"כ במשך העשר שנים (עד תש"י) שעבד עבודתו, וגם אח"כ – באופן דפועלה נמשכת והולך ומתפשט באופן דמוסיף והולך ואור, ע"י תלמידיו ושלוחיו, בפרט שכבר אוחזים בשנת הארבעים מאז תש"י, ש"נתן ה' לכם לב לדעת ועיניים לראות ואזניים לשמוע", וקאי איניש' אדעתא דרבי⁷, והולך

רבותינו נשיאינו, ובפרט בענין עיקרי דהפצת המעינות חוצה ואהבת ישראל וכו' – מ"מ, ההוספה בזה ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר בחצי כדור התחתון נראה בגלוי לעיני בשר בעינינו מעשה בפועל, והרי המעשה הוא העיקר.

(3) ראה ספר הזכרונות ח"א ס"ע 17. ע' 55. ע' 342. ושם: לויבאוויטש איז געבויט אויף אהבה. לויבאוויטש איז דער צינור פון חסיד'ישער אהבה און ידידות.

(4) ולהעיר מפירוש החסידים (ונתקבל אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר) ש"פרצת" הוא גימטריא 770, מספר הבנין, ביהכנס' וביהמ"ד ומקום דירתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר (מקומו הקבוע בחצי כדור התחתון).

ולהוסיף, ש-770 הוא במספר של שבע (כמה פעמים שבע; עשר פעמים שבעים ושבע; שבע בכפליים), המרמז על העבודה ד"בהעלותך את הנרות ג' שבעת הנרות" (העבודה ד"פרצת ימה גו", דוגמת המנורה שממנה אורה יוצאה לכל העולם), להאיר את ה"נר ה' נשמת אדם" של כל א' ישראל, הנכלל בהשבעה סוגים של כל ישראל (לקו"ת ר"פ בהעלותך), באופן של אהבת ואחדות ישראל, ועל ידם – בכל העולם כולו, שנחלק לשבע דרגות (ז' מדות, שבעת ימי הבנין).

(5) ויצא כה, יד.

(6) אפילו דרגת אנוש (ראה לקו"ת שה"ש כה, א. ובכ"מ).

(7) תבוא כט, ג. ע"ז ה, ריש ע"ב.

העולם כבר מוכן ("שוין צוגעגרייט, פארטיק")

אמנם עדיין יכולה להשאל השאלה – כפי שישנם ששואלים: [.] מה יאמר העולם ומה יאמרו האומות על כך שיהודי עושה את עבודתו ד"פוצו מעינותיך חוצה", ובמיוחד – בקירוב הגאולה האמיתית והשלימה, הרי אין הם מבינים מה פירוש הדבר? אמנם זוהי עבודה מאוד גדולה ונעלית – אבל צריכים לכאורה להתחשב – טוען הוא – עם העולם!

והמענה על-זה הוא: העולם כבר מוכן ("שוין צוגעגרייט, פארטיק")! כאשר יהודי יעשה את עבודתו כדבעי – באופן שלמעלה ממדידה והגבלה, וביחד עם זה כפי שזה מלובש בכלים דלבושי הטבע – יראה איך שהעולם, טבע העולם ואומות העולם מסייעים לו בעבודתו. (משיחות יום ה' פ' קרוז, בד"ח תמוז ו"ש פ' קרוז, ג' תמוז ה'תשנ"א – מוגה, תרגום מאידית)

ללמוד מפיקחותו של קרח

יהודי צריך ללמוד מקרח (כפי שקרח כתוב בתורה) גם לימוד חיובי [נוסף להלימוד "ולא יהי' קקרח ועדתו" (והתשובה שצריכים לעשות באם נכשלו בזה ח"ו)] – שהוא (היהודי) פיקח, מעם חכם ונבון, ועליו לדעת את מעלותיו, כפתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר שכשם שצריכים לדעת את חסרונות העצמיים על-מנת לתקנם, כך צריכים לדעת מעלות העצמיים בכדי לנצלם במילואם, צריך היהודי לדעת כי הוא פיקח והוא "עבד מלך מלך" (גם בגלות), ועליו להראות שמבלי הבט על כך שהוא נמצא בעולם שיכולים בו לעשות טעות, הוא מנצל את פקחותו בכדי לא ליכשל, ועוד ועיקר – הוא מנצל את פקחותו בכל הענינים הקשורים עם עבודת השי"ת בלימוד התורה וקיום המצוות וכו', עד באופן של "נדבה רוחו אותו לשרתו ולעבדו כו", עד שהוא מגיע ל"נתקדש קדש קדשים ויהי' ה' חלקו ונחלתו" – עי"ז שהוא מגלה בעצמו את בחי' הכהן גדול שבו (ע"י ביטול אמיתי).

כשם שזה בנוגע להעבודה של כל יחיד לעצמו, כך גם בנוגע להעבודה דכללות דורנו זה – שצריכים לדעת את מעלת הדור (כנסג על גבי ענק), דור האחרון בגלות ודור הראשון של הגאולה [כמובן מכל הסימנים המובאים בגמרא, וכמו שבעל הגאולה העיד כבר (לפני שנים) שכבר סיימו הכל, ורק צריך להיות "עמדו הכן כולכם", לצחצח את הכפתורים האחרונים], בכדי שינצלו את הכחות שישנם בכדי לסיים את אחרוני הפכים קטנים וה"שיריים" של העבודה, ועי"ז – להביא את הגאולה בפועל ממש.

(משיחות ש"פ קרוז, אדר"ח תמוז ה'תש"נ – מוגה, תרגום מאידית)

ומוסיף אור. ב. ויש לקשר זה עם פרשתנו [כידוע שמועדי השנה יש להם שייכות להפרשיות שבהם חלים] – פ' קרח, ע"פ המבואר בחסידות⁸ בטענת קרח⁹ "כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה' ומדוע תתנשא על קהל ה'" – שעצם טענתו של קרח היא נכונה, כיון שראה המעלה שישנה דוקא אצל המקבל, בתחתונים (בחי' רביעי), אפילו לגבי המשפיע, עליונים (בחי' שלישי) – כי הכוונה (דנתאוה הקב"ה להיות לו ית' דירה בתחתונים) נשלמה דוקא בתחתונים; אמנם הטעות בזה הי', כי המעלה בגלוי תהי' רק לעתיד לבוא, לאחרי שישנה הקדמת העבודה, דהמשכה והשפעה דהעליונים בהתחתונים, וגמר הבירור דהתחתון (לוי מבחי' גבורות) שבא עי"ז שלפנ"ז מקבל מהעליון (כהן איש החסד).

ועפ"ז יש לומר הפי' פנימי ("יינה של תורה") בפי' רש"י הראשון בפרשתנו – "פרשה זו יפה נדרשת במדרש רבי תנחומא": חלק הדרוש (שבדרוש¹⁰) שבתורה – "מדרש (רבי תנחומא) מגלה הטוב וה"יפה" ב"פרשה זו", פ' קרח (משא"כ ע"ד הפשט, בגלוי ובחיצוניות – מעשה קרח אינה "יפה") – כפי שטענת קרח היא למעליותא מצד (שראה) הסדר שיהי' בפועל בגאולה העתידה לבוא, כשיהי' הענין ד"תנחומא" מל' תנחומין ונחמה על הגלות.

(8) ראה לקו"ת פרשתנו נד, ב ואילך, וש"י. אוה"ת פרשתנו ע' תרפו. תרצב. סד"ה ויקח קרח העת"ר. קונטרס ג' תמוז שנה זו ס"ד ואילך. ובכ"מ

(9) פרשתנו טז, ג.

(10) כי במדרש עצמו ישנם פירושים ע"ד הפשט (כמובן מזה שרש"י בכ"מ מביא פירוש ממדרש ואינו מזכיר שזהו ממדרש), וכן לאידך – ישנם דרשות שהובאו בספרי פשט (וגם בפרש"י מובאים ענינים של דרש (ורש"י מדגיש שהוא דרש) אלא שהם קרובים לדרך הפשט); ואילו כאן כתב רש"י שפרשה זו נדרשת במדרש רבי תנחומא, היינו – דרש שבדרש.

ד. [.] עד"ז בנוגע לענינו: נשיא דורנו "הוא הכל", ולכן לא שייך ששיגו אותו בהבנה והשגה; אפשר להבין "חלק" ממנו בלבד, אבל כיון ש"הוא הכל" מבינים רק את החיצוניות.

ההוראה מזה: כיון שלא שייך להבין את "הנשיא הוא הכל", לכן יש "לתפוס" אותו בקבלת-עול דוקא, עם רעותא-דליבא.

ובפשוטות: מה שנשיא דורנו ציוה לעשות – יש לעשות, אפילו אם לא מבינים זאת ע"פ שכל, הבנה והשגה, ודוקא ע"י תופסים את "הנשיא הוא הכל", כנ"ל.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ חוקת ה'תשמ"א – בלתי מוגה)

הקשר דפרשת "חוקת" לזמן הגאולה

"חוקת" – הו"ע שלמעלה מטעם ודעת, ושייכותו להגאולה – ע"פ מארז"ל¹ "שלשה באין בהיסח הדעת . . משיח מציאה"², שהפירוש ד"היסח הדעת"³, הוא, "למעלה מבחי' הדעת"⁴, היינו, שהדעת בזמן הזה אינו בערך כלל להדעת שיתגלה בביאת משיח צדקנו, כשיקויים היעוד "מלאה הארץ דעה את ה"⁵, "כולם ידעו אותי"⁶.

ועד"ז בנוגע לזמן הגאולה שצ"ל באופן שלמעלה מטעם ודעת – דילוג על כל החשבונות שע"פ טעם ודעת, כמודגש בהגאולה דחג הפסח (שגם בו נאמר "זאת חוקת הפסח"⁷) שהקב"ה "דילג על הקץ"⁸, ומה גם שכבר היתה צריכה להיות הגאולה אפילו מצד החשבונות והקיצין שהרי לפני ריבוי שנים כבר "כלו כל הקיצין"⁹, ועד עכשיו כבר סיימו כל עניני העבודה, כולל גם "צחצוח הכפתורים"¹⁰, כדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו¹¹.

ובפרט לאחר עבודתם של ישראל באופן של "חוקת", "בחוקותי תלכו"¹², דקאי על העבודה דמסירת-נפש שלמעלה מטו"ד, כמודגש גם ב"מעשינו ועבודתינו", מעשה ועבודה דדורנו זה, כדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר שהעבודה של דור זה היא באופן של מסירת-נפש.

[.] ומכל זה מובן שייכותה של הגאולה לזמן זה – זמן מוכשר, טהור וקדוש להגאולה האמיתית והשלימה, כולל גם שמהפכים ומשנים השם דגלות לגאולה, ע"י המשכת האל"ף, אלופו של עולם, שאז נעשה מ"גולה" "גאולה"¹³.

והעיקר – שתבוא הגאולה תיכף ומיד ממש ובפועל ממש, ככל הפירושים ד"ממש", כולל גם מלשון מישוש בידים, בגשמיות ממש, ביש הנברא שמתאחד עם יש האמיתי¹⁴.

(משיחת ש"פ חוקת, ז' תמוז ה'תש"נ – בלתי מוגה)

(8) ראה פס"ד פ' החודש ז'. ועוד.

(9) סנהדרין צז, ב.

(10) להעיר, שענינם של "כפתורים" הוא לחבר שני צדדי הבגד באופן שצד הימני גובר על צד השמאל, וע"ז נעשה גם הבירור דצד השמאל – ע"ד ובדוגמת הבירור ד"כלאים" שהם מצוה (בציצית וב) בגדי כהונה, בביהמ"ק.

(11) שיחת שמח"ת תרפ"ט.

(12) ר"פ בחוקותי.

(13) ראה ויק"ר ספ"ל ב. לקו"ת בהעלותך לה, ג. ובכ"מ.

(14) ראה ביאורה"ז לאדהאמ"צ בשלח מג, ג. ועוד.

בסגנון אחר: "פרשה זו" (טענת קרח) כפי שהיא ב"מדרש רבי) תנחומא" – בגאולה העתידה לבוא – הרי היא בענין "יפה (גדרשת)", שלימות ותכלית הטוב. משא"כ ע"ד הפשט – כפי שהענינים הם בזמן הזה, והיום לעשותם (עולם העשי', עולם הפשט) – העולם עדיין אינו בהסדר ותכלית השלימות שיהי' רק לע"ל, לאחר שלימות בירור התחתון ע"ז שמקבל מלמעלה ממנו.

וי"ל שמעין העבודה דלע"ל הוא גם בזמן הגלות, כפי שזה הי' אצל בעל הגאולה – כי לאחר העבודה במשך כל הדורות שלפנ"ז, כולל – עבודת רבותינו נשיאינו בחצי כדור העליון, באופן דלמעלה למטה (שהגבורות טפלים ובטלים ומקבלים מהחסדים) – אז יכול להיות סדר העבודה מלמטה למעלה, שמחצי כדור התחתון "יגיע" לכל העולם, כולל לחצי כדור העליון, כנ"ל בארוכה.

ג. כשם שכללות העבודה בסדר זמן העולם צריך להיות, שתחילה (בזמן הזה) צ"ל העבודה מלמעלה למטה (המשכת החסד בגבורה), ורק אח"כ אפשר להיות העבודה מלמטה למעלה (כפי שיהי' בכללות לע"ל, ומעין זה בסיום הגלות) – כמו"כ הוא בפרטיות יותר בהעבודה מלמטה למעלה גופא, שצ"ל בזה ה"כהן" – כ"ק מו"ח אדמו"ר שנותן ההוראות ומשפיע כחות לכל בני לעשות העבודה דהפצת היהדות והפצת המעיינות חוצה בחצי כדור התחתון גופא.

וגם ענין זה לומדים מכללות תוכן הפרשה – שמדובר שם אודות מחלוקת וערעור קרח ועדתו על הכהונה, וע"י הירידה ניתוסף עלי' – תוקף וחיזוק ככהונת אהרן, ע"י האותות ומופתים שאירעו אז¹¹, כולל "והנה פרח מטה אהרן גו"¹², "למשמרת לאות – לזכרון שבחתי באהרן הכהן כו"¹², עד לענין דמתנות כהונה,

(11) ראה לקו"ש חכ"ב ע' 113.

(12) פרשתנו ז', כה ובפרש"י.

"לפי שבא קרח וערער על הכהונה, בא הכתוב ונתן לו כ"ד מתנות כהונה בברית מלח עולם"¹³, שזה פעל תוקף בענין הכהונה, "הריני כותב וחותם לך ומעלה בערכאי"¹³.

ועד"ז הי' ע"י הגאולה די"ב-י"ג תמוז, שע"י ה"ערעור" דהמאסר, באה הגאולה שהבטיחה שעבודתו בהרבצת התורה וחיזוק הדת ימשך ובאופן ד"ברית עולם", וביתרון גדול לגבי לפנ"ז – כפי שזה נפעל עם בואו לחצי כדור התחתון, כולל ובמיוחד – עילוי באהבת ישראל ואחדות ישראל, שבה מתבטאת עבודת הכהן, איש החסד – "הוי מתלמידיו של אהרן אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרן לתורה"¹⁴.

ובפרטיות יותר: דובר פעם¹⁵ שהערעור דקרח ועדתו על כהונת אהרן הי' (לא על עצם ענין הכהונה, שזה רצו, "ובקשתם גם כהונה", אלא) על זה שאהרן הכהן הוא משפיע לבני"י [כמבואר בחסידות בענין "בהעלותך את הנרות", שע"י הדלקת נרות המנורה "העלה" אהרן את כל בני"י לדרגתו] – וטענו: "כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה' ומדוע תתנשאו על קהל ה'", כשם שישנה המעלה בכהנים בזה שהם מובדלים מעניני העולם, ישנה גם מעלה ב"כל העדה" שמתעסקים עם עניני העולם ועושים מהם כלים לאלקות, ואדרבה: עיקר הכוונה היא – שיעשו מה"תחתונים" דירה לו ית', ומכיון ש"כל העדה כולם קדושים" – "מדוע תתנשאו על קהל ה'", מדוע שאהרן יתנשא מעל קהל ה'.

הטעות של קרח התבטא בכך, אשר אע"פ שצ"ל מחיצה בין הכהן גדול ליהודים אחרים, "עליונים" ו"תחתונים", צריך הכהן גדול (ונשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר בדורנו) להשפיע מקדושתו על יהודים אחרים;

(13) פרש"י פרשתנו יח, ח.

(14) אבות פ"א מי"ב.

(15) לקו"ש ח"ח ע' 116 ואילך.

(1) סנהדרין צז, א.

(2) ולהעיר ממש"נ (תהלים פט, כא) "מצאתי דוד עבדי" – שביאת דוד מלכא משיחא היא באופן של מציאה.

(3) שבדאי אינו כפשוטו, שהרי "אחכה לו בכל יום שיבוא", ומבקשים ג"פ ביום "ותחזינה עינינו בשובך לציון", ובימות החול מבקשים גם "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח" – תפלה ובקשה, שהיא גם מלשון הבטחה.

(4) אגה"ק ס"ד.

(5) ישע"י יא, ט. וראה רמב"ם הל' מלכים בסופו.

(6) ירמ' לא, לג.

(7) בא יב, מג.

ולאחרי שלימות עבודה זו, תתגלה לע"ל מעלת המקבל ומעלת התחתון.

ויש להוסיף, שזה נרמז גם באות של "פרח מטה אהרן": כל נשיא שבט הביא את מטהו המיוחד שלו, "ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד גו", ואהרן הביא את מטהו המיוחד שלו – בכדי שיראו את האות איך ש"פרח מטה אהרן" ועי"ז ידעו ש"בחרתי באהרן"; אולם בפסוק כתוב¹⁶ "ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה גו" ומטה אהרן **בתוך מטותם**. ויש לומר הפירוש בזה, שנוסף לכך שכל בני יראו את מעלתו של אהרן – שהוא יחי, בתוך מטותם, קשור עם אהרן, עי"ז שבהם נמשך (ממטה) אהרן, "בתוך מטותם", ע"ד "ושכנתי בתוכם" – בתוך כל אחד ואחד¹⁷.

ועפ"ז יובן גם המשך העניין: לאחרי שבני יראו את האות של "פרח מטה אהרן ("ויראו")" – כתוב "ויקחו איש מטהו"¹⁸, דלכאורה מאי קמ"ל ונפק"מ? ויש לומר, שזה בא להסביר, שלאחרי פעולת ההשפעה ממטה אהרן בכל שאר המטות ("בתוך מטותם"), זה נמשך לכל שבט (מטה) **בנפרד, לפי ענינו ועבודתו** – עי"ז ש"ויקחו איש מטהו", מטה שלו דוקא, ע"פ העבודה פרטית של כל שבט לחוד.

ד. והלימוד מזה לכאו"א:

אע"פ שהעבודה בחצי כדור התחתון היא למעשה חידושו של בעל הגאולה לגבי הנשיאים שלפניו, הרי הוא מוסר זה לכל אנשי הדור לעשות העבודה. כי ביחד עם זה שנשיא הדור הוא מרומם ונעלה מאנשי הדור, הרי הוא נמצא **"בתוך מטותם"**, בתוך כל אחד ואחד, וזה **נמשך** לכאו"א בעבודתו כאשר "ויקחו איש מטהו", בהעבודה פרטית של כל יהודי.

(16) פרשתנו יז, כא.

(17) תרומה כה, ח ובפ"י האלשיך עה"פ. ועוד.

(18) פרשתנו שם, כד.

מזה מובן, שכאו"א בדור זה מקבל את הכח של נשיא הדור כ"ק מו"ח אדמו"ר לעשות את עבודת הפצת היהדות והפצת המעיינות חוצה באופן הכי חזק ונרחב (מטה ומקל) (כפי שזה נפעל בחצי כדור התחתון), עד שזה פועל בכל העולם כולו (גם בחצי כדור העליון).

ה. [. .] ויהי רצון, שההוספה הנ"ל ב"מעשינו ועבודתנו", נוסף על כל הענינים שפעלו רבותינו נשיאינו במשך הדורות בחצי כדור העליון, ועאכו"כ ההוספה בזה ע"י נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר בחצי כדור התחתון – תביא כבר תומ"י ממש את הגאולה בפועל, בחודש הרביעי דשנת תשמ"ט, בחוץ לארץ בחצי כדור התחתון,

כי לאחר העילוי הנ"ל דחודש הרביעי והעבודה בחצי כדור התחתון – צריכים לדעת, שאין זה מגיע כלל להעיקר – גאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש!

אמנם, "פרשה זו יפה נדרשת במדרש רבי תנחומא", וכמדובר לעיל (הפירוש הפנימי) שזה מרמז על כוונת קרח **למעליותא** (מעלת המקבל לע"ל) – בנוגע **לפשט** בעוה"ז במעשה בפשטות – שע"פ תורה הוא **העיקר** צריך להיות עוד ביהכ"נ, ביהמ"ד, ישיבה, ת"ת וכו'.

ויתירה מזו: אפילו אחרי ריבוי העבודה בזמן הגלות כשכבר מגיעים בפועל בעוה"ז להעבודה בחצי כדור התחתון (מעלת המקבל), עם כל המעלות שבה – הרי עדיין אין זה כמאן דבעי למהוי¹⁹;

אמנם ישנם כו"כ ענינים אשר הינם בדוגמת הגאולה – ענין הצדקה (אשר גואל החיית) את נפש הענין, ענין התפלה²⁰, ועוד כמה וכמה עניני תומ"צ, ועד שיכולים לטעון ("יפה נדרשת") שישנם ענינים אשר הינם

(19) כתובות סז, א.

(20) נפש כל אחד מישראל יוצאת מהגלות והשבי

לפי שעה בחיי שעה זו תפלה כו' (אגה"ק ס"ד).

כיצד 'תופסים' את הנשיא

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. על הפסוק "וישלח ישראל מלאכים גו" אמר רש"י "כי הנשיא הוא הכל".

הענין ד"הנשיא הוא הכל" (שדובר באריכות בתחילת השיחה²), הוא גם בנוגע לנשיא דורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר, אשר "שמו אשר יקראו לו" בלשון-הקודש הוא – "נשיא".

כך קוראים לו כולם, אפי' אלו שעדיין לא מתנהגים לפי הוראותיו³, ופיהם מעיד עליהם. ולכן יש לקיים את כל הוראותיו – שהרי הוא הנשיא ו"הנשיא הוא הכל".

ב. במילא, גם כאשר ישנם שאלות על הנשיא ועל דבריו, יש לידע שכאשר מדברים על שאלות ונשיא – אין פלא כלל שיש שאלות, מאחר ו"הנשיא הוא הכל", וישנו כלל בספרי החקירה⁴ ש"הכל" הוא גדול מה"חלק".

[באם יאמרו ל"עמא דבר" ש"הכל" זה יותר מ"חלק", הרי יסתכל על הדובר כעל אדם לא נורמלי, משום שבא לומר לו דבר הכי פשוט; אבל לחכמת החקירה יש טבע ותכונה לעשות מדברים הכי פשוטים סגנון ונוסח של כלל ולומר שהם מושכלות ראשונות... ובמילא עושים גם מזה כלל – ש"הכל" גדול מה"חלק"]

וכיון ש(היחיד) הוא רק חלק (מהנשיא) – אין פלא כלל שאינו מבין את הנשיא שהוא "הכל", שהרי איך יכול "חלק" להבין "הכל"?

הפלא הוא שה"חלק" מבין משהו מ"הכל", שהרי "כשאתה תופס במקצת (או בחלק, כשתי הגרסאות בזה) מן העצם אתה תופס בכולו"⁵, כלומר, שחלק מהעצם הוא בדיוק כמו העצם עצמו – וא"כ היתכן שהוא יבין בו (גם בחלק) משהו?

ג. ועל-דרך ה"נשיא" שלמעלה – מלך מלכי המלכים הקב"ה:

אי אפשר ("ס'איז ניט שייך") להבין ולהשיג משהו מחכמתו ורצונו של הקב"ה, מאחר ו"חכמתו ורצונו של הקב"ה והקב"ה בכבודו ובעצמו כולא חד"⁶, ובמילא אין פלא כלל כשלא מבינים את "חכמתו ורצונו של הקב"ה".

הפלא הוא, כאשר כן מבינים משהו בתורה ומצוות ("חכמתו ורצונו של הקב"ה").

וכמבואר עה"פ⁷ "זאת חוקת התורה", שכל התורה והמצוות הם בבחי' "חוקה"⁸, למעלה מהבנה והשגה, ואפילו כשמבינים משהו הרי זה רק **חלק ומקצת** מכל הענין.

(1) פרשתנו כא, כא.

(2) סעיפים מא; נה ואילך ("שיחות קודש" תשמ"א ח"ד ע' 33, 45 ואילך). וראה בכ"ז גם בלקו"ש ח"ג ע' 131 ואילך.

(3) ראה לקו"ש ח"ד ע' 1062 (בנוגע ל"לולב"), ושם ע'

1064 – ההוראה מזה, שגם יהודי כזה מרגיש שזהו חיותו.

(4) ראה שער כוונת הפרקים (לר"י חריזי) למו"נ ח"א

פט"ו.

(5) כש"ט (הוצאת קה"ת) הוספות סי' קטז. ובהערה 122 שם. וש"נ.

(6) תניא פ"ד (ח, א).

(7) ריש פרשתנו.

(8) ראה ד"ה הוי' לי בעוזרי תרפ"ז פ"ג (סה"מ תרפ"ז ע' רג). וראה לקו"ש ח"ח ע' 130.

עד בכללות עוד יותר, כנ"ל – שכל יהודי, אנשים נשים וטף, מקבלים על עצמם ומקיימים את הוראות השופט ויועץ הדור. ומשפיעים כך גם על אשתו ובני ביתו, עד על כל אלו שיכול להגיע אליהם.

עד גם בכללות העולם – באופן שכל העולם, גם עולם מלשון העלם והסתר, עם כל פרטיהם ופרטי פרטיהם נעשה רשות היחיד חדור בנקודה אחת ויחידה דיחידו של עולם (מלשון העלם למעליותא, מבחי' "ישת חושך סתרו"), כפי שמגלה את עצמו "בקרנו" ע"י "נביא אקים להם גו' כמוך", נשיא הדור ש"הוא הכל", "צדיק יסוד עולם",

ע"ד אבן השתי' – שנמצאת במקום מסויים בעולם הזה הגשמי, וקיימת תמיד בלי שינויים (אפילו לא השינוי דגניזה, כהארון שנגזז וכיו"ב), ע"ד שופט ונביא שקיים (נצחי) בכל דור (כסימן לגילוי אלקות בעולם באופן תמידי – שממנו הושתת כל העולם כולו). (משיחת ש"פ שופטים, ז' אלול ה'תנש"א – מוגה)

מוכרח להיות "משה" בכל דור ודור שבו מלובשת נשמת משה

חז"ל אומרים ש"אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא" – שנשמת משה מתלבשת ב"חכמה הדור עיני העדה" שבכל דור ודור, ובמיוחד בנשיא הדור, ש"אין דור שאין בו כמשה" (מוכרח להיות "משה" בכל דור ודור שבו מלובשת נשמת משה).

[ואע"פ שזה לא גופו של משה – אבל היות ו"חיי הצדיק אינם חיים בשריים כי אם חיים רוחניים", אזי חיי משה אינם החיים הבשריים של גופו, אלא החיים הרוחניים של נשמתו; והחיים הרוחניים שלו נשארים נצחיים בעולם הזה הגשמי ע"ז שהם מתלבשים בגוף של נשיא הדור שבכל דור ודור].

(לקוטי-שיחות חכ"ו ע' 7 - תרגום מאידית)

מוקדש לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ח ר' משה נחום בהרה"ח ר' מרדכי מענדל ע"ה קדנר

נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסת, ה'תשע"א

יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נעלים יותר – כמאחז"ל²¹ "יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא", ע"ז מגיעים בעצמות ומהות, תענוג הבורא (משא"כ עוה"ב הוא בעיקר גילוי תענוג נברא)²², ובפרט ע"י הפצת המעיינות חוצה בחצי כדור התחתון וכו' וכו' – על כך טוען כל יהודי, "נער ישראל ואוהבהו"²³ (הבן חמש למקרא ששייך דוקא ללימוד הפשט) – דרשות הינן "יפה נדרשת", אבל זוהי "דרשה" (בתורה) גאולה רוחנית, אבל הוא הרי מחכה לו בכל יום שיבוא גאולה כפשוטה²⁴. ה"נער ישראל" צועק: אנו רוצים את הגאולה בפשטות, בעולם העשי'!

לומדים בתורה אודות ענין הגאולה (ובפרט ברמב"ם סוף הל' מלכים), וכל העוסק בתורת כו' כאילו כו' –

צועק ה"נער ישראל": "עד מתי קץ הפלאות"²⁵ – אחכה בכל יום להגאולה כפשוטה, בפשטות ממש, באופן גלוי, מראה באצבעו ואומר זה – הנה הגאולה בפועל!

וכאשר ה"נער ישראל" מכריז "עד מתי" מתוך צעקה אמיתית – הרי כטבע האב ועאכו"כ אבינו שבשמים – שמקיים את בקשתו.

(21) אבות פ"ד מ"ז.

(22) ראה המשך וככה תרל"ז פ"ב ואילך.

(23) הושע יא, א.

(24) שהרי הגילוי דתענוג נברא שיהי' לע"ל נוגע לשלימות המשכת העצמות – ראה לקו"ש ח"ה ע' 245.

(25) דניאל יב, ו.

וכידוע הסיפור עם גדול בישראל, אשר אמר שבבואו למעלה (אחרי מאה ועשרים שנה) יעשה רעש (שהי' ראוי לכך) שהקב"ה יביא את הגאולה. אחרי הסתלקותו והגאולה עדיין לא באה – אמר גדול אחר, שנראה שנתנו לאותו גדול גילוי נעלה ביותר למעלה, אשר גרם לו "לשכוח" כביכול בנוגע להבטחתו;

[כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר בחי' היות שמישיח עדיין לא בא – כנראה שלמעלה מצאו עצה איך לפעול אצל אותו גדול לדחות זאת...]

יתכן שהעצה לזה היא, לעשות נדר על דעת רבים, אשר אז הרי הדין הוא²⁶ ש"אין לו התרה בלא דעתם". אפילו אם יפעלו אצל אחד או אחדים, הרי זה לא יעזור, משום שפסק הדין בתורת ה' הוא, שנדר על דעת רבים נשאר בקיומו.

המסקנה מכל האמור לעיל – שתיכף ומיד ממש תבוא בפועל הגאולה האמיתית והשלימה, ע"י משיח צדקנו, וכל בני' הולכים, ביחד עם בתיהם, בתי תורה תפלה וצדקה²⁷, לארץ הקודש, ולירושלים עיר הקודש, בביהמ"ק השלישי, בקדש הקדשים, ומתגלה שם מטה אהרן אשר מונח שם למשמרת, ו"יפרח בימיו צדיק – שבימיו (של משיח) תחזור הכהונה ויפרח מטה אהרן"²⁸ ומשה ואהרן עמהם.

(26) רמב"ם הל' שבועות פ"ו ה"ח, טושו"ע יו"ד סרכ"ח סכ"א.

(27) ראה מגילה כט, א.

(28) תהלים עב, ז ובעה"ט עה"פ.

לזכות הרה"ח ר' מנחם מענדל הלוי זוג' מרת נחמה פייגא שיחיו וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ח דוד הלוי ובניהם: נתן הלוי ויוסף יצחק הלוי שי' לאבוקבסקי מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחווה מוסיא שיחיו שגלוב

החידוש המיוחד בנשיא דורנו לגבי הנשיאים שלפניו

ב' קטעים ממאמר ד"ה זה יתנו גו', שנאמר בהתוועדות ש"פ משפטים, שקלים, מבה"ח אדר ה'תשמ"ח – בלתי מוגה

[. .] וי"ל, שכעין זה מצינו גם בדור המדבר, שהי' ענין של העדר החיים בדור המדבר לפני הכניסה לארץ ישראל, וגם אצל משה רבינו, הרי: א' ירידה זו בבחי' היפך החיים פעלה בירור גם במקום הכי תחתון. ב' עי"ז נעשה אח"כ העלי' דואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום, ועד שזה הי' הכנה לכיבוש ארץ כנען לעשות ממנה ארץ ישראל, היינו לא רק לעשות ארץ ישראל ברוחניות בעולם הנשמות, אלא יתירה מזו, בארץ כנען שמעשי' מקולקלים מכל האומות, ואפילו מארץ מצרים, שהרי ארץ מצרים כבר נתבררה לפני מ"ת כמ"ש גם אתה תתן בידינו זבחים ועולות וכתוב ויהי בשלח פרעה את העם וגו', משא"כ כנען הי' בתכלית הירידה (גם לאחר מ"ת, לאחר ביטול הגזירה דעליונים לא ירדו למטה כו'), ועי"י כיבוש יהושע נעשה בהם ההפיכה מארץ כנען לארץ ישראל.

ואילו זכו היתה אז גאולה שלימה ונצחית שאין אחרי' גלות (באם היתה הכניסה לארץ ע"י משה רבינו), כולל הענין דחיים נצחיים שע"י תחיית המתים, ומה שלא הי' כן בפועל הוא משום שלא זכו. אבל לאחר ריבוי העבודה במשך זמן הגלות, כולל העבודה במקום הקליפות והעדר החיים שבה, שיש בה ב' הענינים הנ"ל – א' בירור במקום הכי תחתון, וב' שע"ז נעשה הכנה לעלי' דתחיית המתים, שאז יהי' עיקר ושלימות הגילוי דואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים, חיים נצחיים שאין אחריהם הפסק, שתחיית המתים הוא דוקא מעצמותו ית' – הרי עתה יזכו לתחיית המתים ולא רק תחיית המתים (המשכת חיים נצחיים מעצמותו ית') באופן כללי, אלא גם באופן פרטי, לכל אחד ואחת מישראל, לנשמה זו ולגוף זה עם כל רמ"ח אברים ושס"ה גידים וחלקו בעולם וכו'. ועי"ד המבואר בדרושי אדמו"ר האמצעי בנוגע להתבוננות, שאינו מספיק להתבוננות באופן כללי וצריכים גם להתבוננות באופן פרטי, כמו"כ הוא גם בענין תחיית המתים שזה יהי' לא רק באופן כללי אלא גם באופן פרטי, לכל אחד ואחת מישראל בפרט. והיינו, שבדור זה יהי' חידוש לגבי דור המדבר, שהרי דור המדבר לא זכו לכניסת הארץ ולואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים, וענין זה הי' רק אצל הדור שלאחריו, משא"כ בגלות זה יזכו לזה דור האחרון של הגלות שהוא הדור הראשון של הגאולה.

[. .] ובפרט בדור זה האחרון שהוא הדור האחרון של הגלות שנעשה אח"כ הדור הראשון של הגאולה, הרי דור זה עצמו יש בו ב' הענינים, דמצד אחד הרי אכשור דרי בתמי', ומכיון שזהו הדור האחרון של הגלות הרי ירידת הדורות היא למטה ביותר, ויחד עם זה הרי בדור זה תהי' הגאולה שזהו ענין חדש לגמרי, וכמ"ש כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, כידוע הפירוש בזה, שהנפלאות דלע"ל יהיו נפלאות (בבחי' פלא) אפילו לגבי הגילוי דיציאת

מצרים, דביצי"מ אמרז"ל אני ולא מלאך כו' אני ולא שרף כו' אני ולא שליח אני ה' אני הוא ולא אחר, ששולל כאן ד' מדרגות, גם עולם הד', עולם האצילות, היינו שהי' גילוי העצמות, ומ"מ הגילוי דלע"ל הוא בבחי' נפלאות לגבי גילוי זה. וטעם הדבר מובן ע"פ הידוע (ומבואר לעיל) שכל ירידה היא לצורך עלי', ולפי ערך גודל הירידה כך היא העלי' הבאה על ידה, ולכן הי' ביצי"מ גילוי עצום זה, משום שבא לאחר ירידה לערות הארץ וקרב הארץ וכו', אמנם הירידה בגלות האחרון היא למטה יותר, ולכן העלי' מירידה זו היא נעלית יותר. ומזה גם מובן בנוגע לנשיא הדור, שממנו נמשך החיות והכח כו' לכל אנשי הדור לעבוד עבודתם, שהנשיא של דור זה (האחרון בגלות והראשון של הגאולה) יש אצלו ענין החידוש והנפלאות באופן מיוחד לגבי הנשיאים בכל הדורות שלפנ"ז]. וכמו שהוא בכל עניני התורה, שכל הענינים נמסרו למשה מסיני, ויחד עם זה הרי צ"ל בהם ענין של חידוש, בכל יום יהיו בעיניך חדשים (ולא רק כחדשים), ועד להחייב דלאפשא לה, וכלשון רז"ל כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש הכל ניתן למשה מסיני, לחדש דייקא (ובפרט שבמ"א הגירסא היא לומר וכיו"ב, וי"ל ששתי הגירסאות אמיתיות הנה, כי תחלה צ"ל "לומר", ואח"כ עולים מן הקל אל הכבד "לחדש" בתורה). וזהו הטעם מה שבכל אחד ממאמרים אלו מתחילים בענינים המשותפים שבדרושי מחצית השקל, ורק אח"כ מבואר החידוש של נשיא זה, מכיון שהסדר הוא מן הקל אל הכבד.

הסתלקות היתה בדור השמיני משא"כ בדורנו זה

החידוש דדורנו – הדור התשיעי לגבי כל הדורות שלפני זה, עד לדור שלפנ"ז (דור השמיני): מכיון שהגאולה לא באה אז בפועל, ה"בא אל פרעה" (הגילוי ד"אתפריעו כל נהורין" למטה) לא היה בתכלית השלימות כנשמה בגוף בריא (היתה הסתלקות הנשמה מן הגוף, וגם הנשמה בגוף היתה במצב ש"הדיבור הוא בגלות" וכו'); משא"כ בדורנו זה – הדור האחרון לגלות ודור ראשון לגאולה – נעשה תומ"י "נתלו המאורות", שלא זו בלבד שלא חסר ח"ו במאורות הגדולים דגילוי תושב"כ ותושבע"פ, אלא אדרבה – מיתוספת שלימות נעלית יותר בזה [לא באופן ד"כבד פה מאורייתא שבע"פ וכבד לשון מאורייתא שבכתב", בהיותו למעלה מזה], באופן שכנשמות בגופים מקבלים בפנימיות ("נעמט מען אויף") "אתפריעו כל נהורין" ש"נתלו" עתה, עי"ז שמישח צדקנו בא מיד, "שלח נא ביד תשלח" וילמד תורה את כל העם כולו, עד "תורה חדשה מאתי תצא".

(משיחות יום ד' פ' בא, ג' שבט, וש"פ בא, ו' שבט ה'תשנ"ב - מוגה, תרגום מאידית)

נשיא הדור הוא על-דרך אבן השתי' שקיימת תמיד בלי שינויים, אפילו לא השינוי דגניזה

. . כל איש ואשה הם ה"שופט" וה"יועץ" דביתם ובני ביתם, וצריכים להנהיג את הבית ע"פ הוראות ועצות התורה.